

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

24 martie 2022 *

„Trimitere preliminară – Protecția consumatorilor – Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 – Informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare – Etichetare – Mențiuni obligatorii – Lista ingredientelor – Denumirea specifică a acestor ingrediente – Adăugarea unei vitamine la un produs alimentar – Obligația de a menționa denumirea specifică a acestei vitamine – Lipsa obligației de a menționa preparatul cu vitamine utilizat”

În cauza C-533/20,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Kúria (Curtea Supremă, Ungaria), prin decizia din 20 octombrie 2020, primită de Curte la 21 octombrie 2020, în procedura

Somogy Megyei Kormányhivatal

împotriva

Upfield Hungary Kft.,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul J. Passer (raportor), președinte de cameră, și domnii F. Biltgen și N. Wahl, judecători,

avocat general: doamna L. Medina,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Somogy Megyei Kormányhivatal, de Sz. Kovács-Tátrai, în calitate de agent;
- pentru Upfield Hungary Kft., de J. Kovács, ügyved;
- pentru guvernul maghiar, de M. Z. Fehér și R. Kissné Berta, în calitate de agenți;
- pentru guvernul croat, de G. Vidović Mesarek, în calitate de agent;

* Limba de procedură: maghiara.

– pentru Comisia Europeană, de A. Sipos, B. Rous Demiri și K. Talabér-Ritz, în calitate de agenți,
după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 16 decembrie 2021,
pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO 2011, L 304, p. 18).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Somogy Megyei Kormányhivatal (serviciile administrative ale departamentului Somogy, Ungaria), pe de o parte, și Upfield Hungary Kft., pe de altă parte, în legătură cu o decizie prin care aceste servicii au obligat Upfield Hungary să modifice etichetarea unui produs pe care îl comercializează în Ungaria.

Cadrul juridic

Dreptul UE

Regulamentul nr. 1169/2011

- 3 Articolul 1 din Regulamentul nr. 1169/2011, intitulat „Obiectul și domeniul de aplicare”, prevede la alineatul (1):

„Prezentul regulament stabilește bazele pentru asigurarea unui înalt nivel de protecție a consumatorului în domeniul informațiilor referitoare la produsele alimentare, luând în considerare diferențele de percepție ale consumatorilor și nevoia acestora de informații și asigurând în același timp buna funcționare a pieței interne.”
- 4 Articolul 2 alineatul (2) literele (f), (n), (o) și (s) din regulamentul respectiv precizează că, în sensul acestuia, termenul „ingredient”, expresia „denumire legală”, expresia „denumire curentă” și, respectiv, termenul „nutrient” au următorul sens:

„(f) «ingredient» înseamnă orice substanță sau produs, inclusiv aromele, aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și orice constituent al unui ingredient compus, utilizat(ă) în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezent(ă) încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată; [...]

[...]

- (n) «denumire legală» înseamnă denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile Uniunii care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă;
- (o) «denumire curentă» înseamnă o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără ca denumirea să necesite explicații suplimentare;

[...]

- (s) «nutrient» înseamnă proteine, glucide, grăsimi, fibre, sodiu, vitamine și minerale enumerate în partea A punctul 1 din anexa XIII la prezentul regulament, precum și substanțele care aparțin sau fac parte din oricare dintre respectivele categorii”.

- 5 Articolul 3 din regulamentul menționat, intitulat „Obiective generale”, prevede la alineatul (1):

„Furnizarea informațiilor referitoare la produsele alimentare urmărește asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății și intereselor consumatorilor, oferind consumatorilor finali o bază pentru a face o alegere în cunoștință de cauză și pentru a utiliza în mod sigur produsele alimentare, ținând seama în special de considerații de ordin sanitar, economic, ecologic, social și etic.”

- 6 Articolul 7 din același regulament, intitulat „Practici corecte de informare”, prevede în special la alineatul (2):

„Informațiile referitoare la produsele alimentare sunt precise, clare și ușor de înțeles de către consumator.”

- 7 Articolul 9 din Regulamentul nr. 1169/2011, intitulat „Lista mențiunilor obligatorii”, prevede la alineatul (1):

„În conformitate cu articolele 10-35 și sub rezerva excepțiilor prevăzute în prezentul capitol, este obligatorie menționarea următoarelor informații.

[...]

- (b) lista ingredientelor;

[...]

- (l) o declarație nutrițională.”

- 8 Articolul 17 din acest regulament, intitulat „Denumirea produsului alimentar”, prevede la alineatul (1):

„Denumirea produsului alimentar este denumirea sa legală. În absența unei asemenea denumiri, denumirea produsului alimentar este denumirea sa curentă sau, în cazul în care nu există o denumire curentă sau aceasta nu este folosită, se indică denumirea descriptivă a produsului alimentar.”

- 9 Articolul 18 din regulamentul menționat, intitulat „Lista ingredientelor”, precizează la alineatele (1) și (2):

„(1) Lista ingredientelor este precedată de un titlu sau de o mențiune corespunzătoare care conține cuvântul «ingrediente». Lista respectivă cuprinde toate ingredientele din produsul alimentar, în ordinea descrescătoare a ponderii lor în momentul utilizării lor la fabricarea produsului alimentar.

(2) Ingredientele sunt desemnate prin denumirea lor specifică, după caz, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 17 [...].”

- 10 Articolul 30 din același regulament, referitor la conținutul declarației nutriționale menționate la articolul 9 alineatul (1) litera (l) din acesta, prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Declarația nutrițională obligatorie cuprinde următoarele informații:

(a) valoarea energetică și

(b) cantitatea de grăsimi, acizi grași saturați, glucide, zaharuri, proteine și sare.

[...]

(2) Conținutul declarației nutriționale obligatorii menționate la alineatul (1) poate fi completat cu indicarea cantităților unuia sau mai multor elemente dintre următoarele:

[...]

(f) oricare dintre vitaminele sau mineralele menționate în partea A punctul 1 din anexa XIII și prezente în cantități semnificative, astfel cum sunt definite în partea A punctul 2 din anexa XIII.”

- 11 Anexa XIII la Regulamentul nr. 1169/2011, intitulată „Consumul de referință”, cuprinde o parte A referitoare la consumul zilnic de referință de vitamine și minerale pentru adulți, al cărei punct 1 enumeră vitaminele și mineralele care pot fi declarate și valorile nutriționale de referință. Printre aceste vitamine figurează vitamina A și vitamina D.

Regulamentul nr. 1925/2006

- 12 Regulamentul (CE) nr. 1925/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare (JO 2006, L 404, p. 26, Ediție specială, 13/vol. 59, p. 102), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1169/2011 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1925/2006”), conține un articol 3, intitulat „Cerințe privind adaosul de vitamine și minerale”, al cărui alineat (1) precizează că „[n]umai vitaminele și/sau mineralele enumerate în anexa I, sub formele enumerate în anexa II, se pot adăuga în produsele alimentare, în conformitate cu normele stabilite de prezentul regulament”.

- 13 Articolul 7 din acest regulament, intitulat „Etichetare, prezentare și publicitate”, prevede la alineatul (3):

„Etichetarea nutrițională a produselor în care se adaugă vitamine și minerale și care sunt reglementate prin prezentul regulament este obligatorie. Informațiile care trebuie furnizate sunt cele specificate la articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul [nr. 1169/2011] și trebuie să includă cantitățile totale de vitamine și minerale prezente, atunci când acestea se adaugă produselor alimentare.”

- 14 Anexa I la regulamentul menționat, intitulată „Vitamine și minerale care se pot adăuga în produsele alimentare”, se referă în special la vitamina A și la vitamina D.
- 15 Anexa II la același regulament include, printre preparatele cu vitamine și substanțele minerale care se pot adăuga în produsele alimentare, sub titlul „Vitamina A”, patru preparate cu vitamine, și anume retinol, acetat de retinil, palmitat de retinil și beta-caroten. Acesta cuprinde de asemenea, sub titlul „Vitamina D”, două preparate cu vitamine, și anume colecalciferol și ergocalciferol.

Dreptul maghiar

- 16 În temeiul articolului 10 alineatul (1) din az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. Törvény (Legea nr. XLVI din 2008 privind lanțul alimentară și supravegherea administrativă a acestuia de către autorități), produsele alimentare pot fi introduse pe piață numai dacă eticheta lor conține, în limba maghiară și într-o formă ușor de înțeles pentru toți, clară și lizibilă, informațiile prevăzute de reglementarea adoptată în aplicarea acestei legi și de actele juridice direct aplicabile ale Uniunii.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 17 Upfield Hungary comercializează în Ungaria un produs denumit „Flóra ProActiv, margarină cu 35 % grăsime cu stearină vegetală adăugată”. Etichetarea acestui produs include, printre altele, mențiunea „Vitamine (A, D)”.
- 18 Serviciile administrative ale departamentului Somogy, care sunt însărcinate, printre altele, să asigure respectarea reglementării aplicabile în domeniul protecției consumatorilor, au apreciat că această mențiune nu era conformă cu dispozițiile Regulamentului nr. 1169/2011 pentru motivul că acestea impun includerea, pe eticheta produselor alimentare, în general, a denumirii specifice a diferitor ingrediente care intră în compoziția lor și, în cazul particular în care aceste ingrediente sunt vitamine, a preparatelor cu vitamine pe care le conțin. În consecință, aceștia au adoptat o decizie prin care au obligat Upfield Hungary să modifice etichetarea produsului în cauză.
- 19 Întrucât ea a introdus o acțiune împotriva deciziei menționate, instanța competentă a anulat-o pe aceasta din urmă întemeindu-se pe două serii de elemente. Pe de o parte, ea a apreciat în esență că Regulamentul nr. 1169/2011 nu definește ce trebuie să se considere, în general, ca fiind „denumirea specifică” a ingredientelor care intră în compoziția produselor alimentare. Pe de altă parte, ea a arătat că Regulamentul nr. 1925/2006 nu încadrează nici denumirea vitaminelor, a mineralelor și a altor substanțe la care se referă, enumerând în același timp, printre altele, în anexa II la acesta, diferitele preparate cu vitamine din vitamina A și din vitamina D care se pot adăuga în produsele alimentare. Având în vedere aceste elemente, instanța menționată a

concluzionat că niciunul dintre cele două regulamente în discuție și nicio altă dispoziție a dreptului Uniunii nu se opunea utilizării, în scopul etichetării unui produs alimentar, a denumirilor „Vitamina A” și „Vitamina D”.

- 20 În aceste condiții, serviciile administrative ale departamentului Somogy au formulat recurs la Kúria (Curtea Supremă, Ungaria), în susținerea căruia arată, în primul rând, că Regulamentul nr. 1169/2011 impune, în general, includerea pe eticheta produselor alimentare a mențiunii denumirii specifice a fiecăruia dintre ingredientele care intră în compoziția lor și, în al doilea rând, că, în ceea ce privește în special ingredientele precum vitaminele A și D, această denumire specifică corespunde preparatului cu vitamine care a fost adăugat la un anumit produs alimentar, respectivul preparat cu vitamine trebuind să facă el însuși parte dintre cele a căror utilizare este autorizată în temeiul anexei II la Regulamentul nr. 1925/2006.
- 21 Instanța de trimitere consideră că această argumentație ridică problema modului în care noțiunea de „denumire specifică” care figurează la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1169/2011 trebuie înțeleasă în prezența unor ingrediente precum vitaminele. Întrucât poziția instanțelor naționale cu privire la acest aspect nu este uniformă, consideră că este necesar să solicite Curții să se pronunțe în această privință.
- 22 În aceste condiții, Kúria (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Dispozițiile Regulamentului [nr. 1169/2011], mai exact articolul 18 alineatul (2) din acesta, trebuie interpretate în sensul că, în cazul adaosului de vitamine în produsele alimentare, enumerarea ingredientelor trebuie să includă, în afară de denumirea vitaminelor, pe cea a preparatelor cu vitamine care se pot adăuga în produsele alimentare?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 23 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Regulamentul nr. 1169/2011 trebuie interpretat, ținând seama în special de articolul 18 alineatul (2) din acesta, în sensul că, în ipoteza în care o vitamină a fost adăugată într-un produs alimentar, lista ingredientelor acestui produs alimentar trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunea denumirii vitaminei respective, pe cea a preparatului cu vitamine care a fost utilizat.
- 24 În această privință și cu titlu introductiv, trebuie arătat, pe de o parte, că Regulamentul nr. 1169/2011 distinge noțiunile de „ingredient” și de „nutrient”.
- 25 Astfel, articolul 2 alineatul (2) litera (f) din acest regulament precizează că noțiunea de „ingredient” corespunde „oric[ărei] substanț[e] sau produs, inclusiv aromele, aditivii alimentari și enzimele alimentare, precum și oric[ăru]i constituent al unui ingredient compus, utilizat(ă) în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezent(ă) încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată”.
- 26 În paralel, articolul 2 alineatul (2) litera (s) din regulamentul menționat prevede că noțiunea de „nutrient” include „proteine, glucide, grăsimi, fibre, sodiu, vitamine și minerale enumerate în partea A punctul 1 din anexa XIII” la același regulament.

- 27 Pe de altă parte, articolul 9 alineatul (1) literele (b) și (l) din Regulamentul nr. 1169/2011 prevede că ingredientele și nutrienții care sunt prezenți în produsele alimentare fabricate sau comercializate în Uniunea Europeană fac obiectul a două mențiuni obligatorii distincte pe acestea, și anume o „listă a ingredientelor” și o „declarație nutrițională”.
- 28 Prima dintre aceste două mențiuni obligatorii trebuie, în temeiul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul menționat, să cuprindă toate ingredientele care sunt prezente în produsul alimentar vizat.
- 29 În ceea ce privește a doua dintre respectivele mențiuni obligatorii, ea trebuie să includă, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din același regulament, valoarea energetică și cantitatea de grăsimi, de acizi grași saturați, de glucide, de zaharuri, de proteine și de sare care sunt prezente în produsul alimentar vizat. În plus, ea poate fi completată, în temeiul alineatului (2) al articolului menționat, cu indicarea, printre altele, a vitaminelor care sunt prezente în cantitate semnificativă în acest produs alimentar.
- 30 Rezultă că vitaminele sunt, în principiu, calificate drept nutrienți de Regulamentul nr. 1169/2011 și că, prin urmare, pot fi menționate în declarația nutrițională vizată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) și la articolul 30 din acest regulament, atunci când sunt prezente în cantitate semnificativă într-un produs alimentar, fără însă ca această mențiune să aibă un caracter obligatoriu.
- 31 Trebuie precizat însă că, astfel cum a arătat doamna avocată generală la punctele 32-34 din concluzii, această calificare nu implică faptul că vitaminele nu pot constitui, în același timp, ingrediente în sensul Regulamentului nr. 1169/2011.
- 32 Dimpotrivă, noțiunea de „ingredient” include, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 25 din prezenta hotărâre, orice produs, orice substanță sau orice constituent care a fost „utilizat” în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și care este „prezent încă” în produsul finit, ceea ce poate fi cazul unei vitamine.
- 33 Rezultă că, în ipoteza în care o vitamină este adăugată într-un produs alimentar, aceasta trebuie în mod obligatoriu să fie menționată în lista ingredientelor prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (b) și la articolul 18 din Regulamentul nr. 1169/2011. În schimb, ea nu trebuie în mod necesar să fie menționată și cuantificată în declarația nutrițională vizată la articolul 9 alineatul (1) litera (l) și la articolul 30 din acest regulament.
- 34 În ceea ce privește aspectul referitor la denumirea sub care o asemenea vitamină trebuie inclusă în lista ingredientelor care trebuie să figureze pe produsul alimentar vizat, trebuie observat că, potrivit articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1169/2011, ingredientele prezente într-un produs alimentar trebuie desemnate prin denumirea lor specifică, după caz, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 17 din acest regulament.
- 35 Trebuie arătat, în această privință, că articolul 17 din Regulamentul nr. 1169/2011 prevede la alineatul (1) că denumirea ingredientelor trebuie înțeleasă ca fiind fie denumirea legală a ingredientului vizat, fie, în absența unei denumiri legale, denumirea curentă a ingredientului respectiv, fie, în cazul în care nu există o asemenea denumire curentă sau dacă acesta nu este folosită, o denumire descriptivă.

- 36 Or, nici referirea la „denumirea specifică” care figurează la articolul 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1169/2011, nici referirile la „denumirea legală”, la „denumirea curentă” și la „denumirea descriptivă” care figurează la articolul 17 alineatul (1) din acest regulament nu permit, în sine și în lipsa unor precizări cu caracter textual suplimentare, să se determine denumirea sub care o vitamină care a fost adăugată într-un produs alimentar fabricat sau comercializat în Uniune trebuie desemnată în lista ingredientelor referitoare la acest produs alimentar.
- 37 În aceste condiții, trebuie, în conformitate cu jurisprudența constantă a Curții, să se interpreteze aceste dispoziții luând în considerare, dincolo de simpla lor formulare, contextul în care se înscriu și obiectivele urmărite de reglementarea din care fac parte (Hotărârea din 7 iunie 2005, VEMW și alții, C-17/03, EU:C:2005:362, punctul 41, și Hotărârea din 21 ianuarie 2021, Germania/Esso Raffinage, C-471/18 P, EU:C:2021:48, punctul 81).
- 38 În acest sens, în ceea ce privește, în primul rând, contextul în care se înscriu dispozițiile în cauză, trebuie să se observe, *primo*, că articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1169/2011 definește, la literele (n) și, respectiv, (o), expresiile „denumire legală” și „denumire uzuală”, precizând că acestea fac trimitere, cea dintâi, la „denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile Uniunii care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut” și, cea de a doua, la „o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără ca denumirea să necesite explicații suplimentare”.
- 39 *Secundo*, regulamentul respectiv se referă, la articolul 30 alineatul (2) litera (f) și în partea A punctul 1 din anexa XIII, la vitamine, care pot fi indicate și cuantificate în declarația nutrițională prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (l), în ipoteza în care ele sunt prezente în cantitate semnificativă într-un produs alimentar fabricat sau comercializat în Uniune. Or, astfel cum a subliniat doamna avocată generală la punctul 47 din concluzii, respectiva parte A punctul 1 din anexa XIII enumeră vitaminele în discuție desemnându-le cu denumiri precum „Vitamina A”, „Vitamina D” sau „Vitamina E”, fără a prevedea însă că aceste denumiri constituie o denumire legală în temeiul dreptului Uniunii.
- 40 *Tertio*, nici aceste dispoziții, nici vreo altă dispoziție a Regulamentului nr. 1169/2011 nu se referă la aceste vitamine sub alte denumiri.
- 41 *Quarto*, Regulamentul nr. 1925/2006, care apropie dispozițiile naționale privind adaosul de vitamine și minerale, precum și de anumite substanțe de alt tip în produsele alimentare, prevede la articolul 3 alineatul (1) că „[n]umai vitaminele și/sau mineralele enumerate în anexa I, sub formele enumerate în anexa II, se pot adăuga în produsele alimentare”. Astfel cum rezultă din prima dintre aceste două anexe, denumirile diferitor vitamine în discuție corespund celor vizate în partea A punctul 1 din anexa XIII la Regulamentul nr. 1169/2011, astfel cum au fost amintite la punctul 39 din prezenta hotărâre, observându-se totuși că numai preparatele cu vitamine enumerate în mod expres în a doua dintre anexele menționate se pot adăuga în produsele alimentare fabricate sau comercializate în Uniune.
- 42 *Quinto*, Regulamentul nr. 1925/2006 nu are totuși ca obiect reglementarea etichetării nutriționale sau, în sens mai larg, a informării consumatorilor cu privire la prezența vitaminelor în aceste produse alimentare, o asemenea chestiune rămânând, dimpotrivă, reglementată exclusiv, astfel cum rezultă în mod clar din articolul 7 alineatul (3) din acest regulament și după cum a arătat

doamna avocată generală la punctul 45 din concluzii, de Regulamentul nr. 1169/2011. Preparatele cu vitamine enumerate în anexa II la Regulamentul nr. 1925/2006 nu pot fi considerate, aşadar, denumiri care se adaugă celor menţionate la punctul 39 din prezenta hotărâre, cu atât mai puţin cu cât această anexă precizează că este vorba numai despre „forme” diferite ale fiecăreia dintre vitaminele vizate.

- 43 Astfel, din ansamblul dispoziţiilor care precedă reiese că denumiri precum „Vitamina A”, „Vitamina D” sau „Vitamina E” sunt cele sub care vitaminele prezente în cantitate semnificativă în produsele alimentare fabricate sau comercializate în Uniune sunt desemnate de Regulamentul nr. 1169/2011, în scopul menţionării lor în declaraţia nutriţională prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (l), la articolul 30 şi în anexa XIII la acesta.
- 44 Pentru a asigura interpretarea şi aplicarea coerente a diferite dispoziţii ale acestui regulament, este necesar să se considere că asemenea vitamine ar trebui să fie desemnate sub aceleaşi denumiri şi în scopul specificării lor în lista ingredientelor prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (b) şi la articolul 18 din regulamentul menţionat.
- 45 În al doilea rând, trebuie să se observe că Regulamentul nr. 1169/2011 are în special ca obiectiv, astfel cum rezultă din coroborarea articolului 1 alineatul (1) cu articolul 3 alineatul (1) din acesta, asigurarea unui înalt nivel de protecţie a consumatorilor în domeniul informaţiilor referitoare la produsele alimentare, luând în considerare diferenţele lor de percepţie, oferind-le o bază pentru a face o alegere în deplină cunoştinţă de cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 ianuarie 2022, Tesco Stores ČR, C-881/19, EU:C:2022:15, punctele 43 şi 44, precum şi jurisprudenţa citată).
- 46 Acest obiectiv se traduce în special prin cerinţa prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul menţionat, potrivit căreia informaţiile furnizate consumatorilor referitoare la produsele alimentare fabricate sau comercializate în Uniune trebuie să fie precise, clare şi uşor de înţeles.
- 47 Această cerinţă trebuie ea însăşi să fie apreciată nu numai ținând seama de diferenţele de percepţie posibile dintre consumatori, astfel cum s-a evocat la punctul 45 din prezenta hotărâre, ci şi luând ca punct de referinţă un consumator mediu, normal informat şi suficient de atent şi de avizat, astfel cum rezultă din jurisprudenţa constantă a Curţii (Hotărârea din 16 iulie 1998, Gut Springenheide şi Tusky, C-210/96, EU:C:1998:369, punctul 31, precum şi Hotărârea din 10 septembrie 2009, Severi, C-446/07, EU:C:2009:530, punctul 61).
- 48 Or, obiectivul menţionat şi cerinţa menţionată confirmă interpretarea reţinută la punctul 44 din prezenta hotărâre. Astfel, faptul de a desemna, în mod coerent şi exclusiv, vitaminele sub denumiri precum „Vitamina A” sau „Vitamina D” în declaraţia nutriţională şi în lista ingredientelor prevăzute de Regulamentul nr. 1169/2011 este de natură să asigure o informare precisă, clară şi uşor de înţeles pentru un consumator mediu, normal informat şi suficient de atent şi de avizat.
- 49 În schimb, faptul de a utiliza numai aceste denumiri în declaraţia nutriţională şi de a adăuga în paralel preparatele cu vitamine relevante enumerate în anexa II la Regulamentul nr. 1925/2006, precum „acetatul de retinil” sau „colecalfiferolul”, în vederea înscrierii lor pe lista ingredientelor, ar risca, ținând seama de caracterul relativ abscons şi puţin cunoscut de publicul larg al majorităţii acestor preparate cu vitamine, să facă o asemenea informaţie mai complexă, mai tehnică şi, prin urmare, mai puţin clară şi mai puţin uşor de înţeles pentru un consumator mediu.

- 50 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că Regulamentul nr. 1169/2011 trebuie interpretat, ținând seama în special de articolul 18 alineatul (2) din acesta, în sensul că, în ipoteza în care o vitamină a fost adăugată într-un produs alimentar, lista ingredientelor acestui produs alimentar nu trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunea denumirii acestei vitamine, pe cea a preparatului cu vitamine care a fost utilizat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 51 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei, trebuie interpretat, ținând seama în special de articolul 18 alineatul (2) din acesta, în sensul că, în ipoteza în care o vitamină a fost adăugată într-un produs alimentar, lista ingredientelor acestui produs alimentar nu trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunea denumirii acestei vitamine, pe cea a preparatului cu vitamine care a fost utilizat.

Semnături